

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/429/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713200325
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2713200325.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobcu: WM Consulting & Communication, s.r.o., so sídlom Sad A. Kmeťa 24, Piešťany, IČO: 34 127 798, zast.: JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., so sídlom Sad A. Kmeťa 24, Piešťany, proti žalovanému: E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXXX/X, K., o zaplatenie 17.642,16 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu v Skalici č. k. 5C/44/2013-94, zo dňa 13. augusta 2013 v časti zamietnutia návrhu určenia neprijateľnosti podmienky v čl. III bod 7 Zmluvy o splátkovom úvere z 11.04.2005 a v časti náhrady trov konania, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa v napadnutej časti v časti zamietnutia, v časti určenia neprijateľnej podmienky a v časti náhrady trov konania **r u š í a** vec sa mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd rozhodol rozsudkom, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 17.460,69 eur spolu so 7,55 % ročným úrokom zo sumy 13.418,99 eur od 14.11.2012 až do zaplatenia a spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 13.418,99 eur od 14.11.2012 až do zaplatenia a trovy konania 1.058,50 eur a trovy právneho zastúpenia žalobcu k rukám právneho zástupcu žalobcu vo výške 1.371,21 eur a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd návrh zamietol. Súd zároveň určil, že v Zmluve o splátkovom úvere zo dňa 11.04.2005, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným je neprijateľná podmienka: V článku III. bod 7 v znení: Dlžník je povinný v prípade omeškania so splácaním pohľadávky z úveru, platiť úrok z omeškania vo výške určenej veriteľom Zverejnením. Súd po aplikácii ustanovení § 497 Obchodného zákonníka, § 502 ods. 1 prvá veta Obchodného zákonníka, § 503 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2 písm. a) Zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1, 2 OZ a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka uzavrel, že predmetná zmluva o splátkovom úvere je jednoznačne zmluvou spotrebiteľskou, avšak na daný vzťah neaplikoval ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch vzhľadom nato, že podľa § 1 ods. 2 písm. a) tohto zákona sa tento zákon nevzťahuje na úver poskytnutý na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, pričom zo zmluvy o splátkovom úvere jednoznačne vyplýva, že úver v danom prípade bol poskytnutý za účelom kúpy nehnuteľnosti. Vzhľadom na to súd daný vzťah posúdil podľa predpisov občianskeho zákonníka týkajúce sa ochrany spotrebiteľa a obchodného zákonníka týkajúce sa zmluvy o úvere. Súd posúdil obsah zmluvy a Všeobecné podmienky a má za to, že zmluva medzi účastníkmi bola platne uzavretá a zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov. Zo zmluvy o splátkovom úvere ako aj z výpisu z účtu žalovaného mal súd preukázané, že žalobca na základe úverovej zmluvy č. 0252524142 zo dňa 11.04.2005 poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 21.244,21 eur (640.000 Sk) na kúpu nehnuteľnosti, ktoré sa žalovaný zaviazal splácať pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 147,65 eur (4.448 Sk) mesačne vždy do 15. dňa každého mesiaca s tým, že splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 20.05.2005 a konečná splatnosť úveru bude dňa 20.05.2026. Vzhľadom na to, že žalovaný neplatil dohodnuté splátky riadne a včas v zmysle bodu 7.6.1. Všeobecných obchodných podmienok, bol žalobca oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a žiadať splatenie celého úveru pred dohodnutou lehotou splatnosti naraz. Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalobcu zo dňa 08.04.2010 mal súd preukázané,

že žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru č. 0252524142 ku dňu 08.04.2010, čím sa stal splatný celý záväzok žalovaného. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti bola výška nesplateného úveru vo výške 23.918,63 eur. Dňa 27.12.2010 bola v prospech účtu žalovaného pripísaná suma vo výške 12.955 eur ako výťažok z uskutočnenej dražby. Vzhľadom na to, že dražbou nehnuteľnosti nebola uspokojená pohľadávka žalobcu v celom rozsahu ku dňu 13.11.2012 dosiahla výška pohľadávky sumu 17.642,16 eur pozostávajúca z istiny 13.600,46 eur, úrokov vo výške 1.990,83 eur a úrokov z omeškania 2.050,87 eur vyčíslených od 27.12.2010. Z prehľadu transakcií na účte žalovaného mal súd preukázané, že súčasťou istiny vo výške 13.600,46 eur je aj úrok z omeškania v celkovej výške 7.844,20 Sk, pričom z výpisu z účtu vyplýva, že žalobca tento úrok vypočítal pri úrokovej sadzbe 26,40 % ročne. Úrok z omeškania bol medzi účastníkmi dohodnutý v článku III. bod 7 zmluvy o splátkovom úvere, podľa ktorého dlžník je povinný v prípade omeškania so splácaním pohľadávky z úveru, platiť úrok z omeškania vo výške určenej veriteľom Zverejnením. Podľa prehľadu úrokových sadzieb zverejňovaných žalobcom výška úroku z omeškania bola od 01.04.2005 do 31.09.2009 vo výške 26,40 %, od 01.09.2009 bola výška úroku z omeškania 8 %. Výšku úrokov z omeškania upravuje jednak § 369 Obchodného zákonníka a § 517 Občianskeho zákonníka. Kým Obchodný zákonník umožňuje dohodnúť výšku úroku z omeškania v podstate v ľubovoľnej výške, Občiansky zákonník neumožňoval priznať vyššiu výšku úrokov z omeškania, než ako to vyplývalo z § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., teda maximálne len do výšky dvojnásobku diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Z toho vyplýva, že úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku bola v tomto smere pre spotrebiteľa výhodnejšia a tejto výhodnejšej úpravy sa spotrebiteľ vzdať nemohol. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. V prejednávanej veci ide medzi účastníkmi konania jednoznačne o spotrebiteľský, občianskoprávny vzťah, kde pokiaľ ide o výšku úrokov z omeškania platí kogentná právna úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku. Súd má za to, že výška úroku z omeškania 26,40 % je jednoznačne v neprospech spotrebiteľa, keďže prevyšuje zákonnú úrokovú sadzbu podľa Občianskeho zákonníka, ktorá v období od uzavretia zmluvy do 14.01.2009 (od kedy si žalobca začal uplatňovať úrok len vo výške 8 %) bola v rozmedzí od 6 % - 9,5 %. Vzhľadom na to má súd za to, že takáto podmienka týkajúca sa výšky úroku z omeškania je neprijateľnou podmienkou, ktorá je neplatná. Z toho dôvodu súd úrok z omeškania vo výške 7.844,20 Sk (260,38 eur), ktorý je súčasťou istiny vo výške 13.600,46 eur znížil na sumu 2.377,04 Sk (78,90 eur) ako úrok vyčíslený pri úroku z omeškania vo výške 8 % ročne. Z toho dôvodu súd návrh v časti sumy 181,47 eur (rozdiel medzi úrokom z omeškania uplatneným žalobcom vo výške 7.844,20 Sk a priznaným úrokom z omeškania 2.377,04 Sk) zamietol ako nedôvodný. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd zamietol aj návrh v časti úroku vo výške 7,55 %, keď tento úrok priznal žalobcovi len zo sumy istiny 13.418,99 eur (13.600 eur - 181,47 eur) a podobne aj v časti úroku z omeškania priznal súd žalobcovi úrok z omeškania z istiny vo výške 13.418,99 eur a vo zvyšku návrh žalobcu zamietol. Súd priznal žalobcovi úrok z úveru vo výške 1.990,83 eur, ktorý predstavuje úrok z úveru vyčíslený od 27.12.2010 do 13.11.2012, ide teda o riadny úrok vo výške 7,55 % ročne. Výšku úrokovej sadzby mal súd preukázanú z prehľadu sadzieb zverejňovaných žalobcom. Úrok z omeškania vo výške 2.050,87 eur je vyčíslený za obdobie od 27.12.2010 do 13.11.2012 vo výške 8 % ročne z omeškaných splátok. Súd, prejednávajúc vec sporovú, v ktorej bolo povinnosťou účastníkov tvrdiť určité právne skutočnosti a tieto v konaní preukázať, nemal preukázané, že by žalovaný žalovanú sumu uhradil v prospech žalobcu a teda je aj naďalej v omeškaní a žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania. Súd priznal žalobcovi z priznanej sumy úrok z omeškania vo výške 8 % ročne podľa návrhu odo dňa 14.11.2012 do zaplatenia, ktorého výška neprevyšuje zákonnú výšku úroku z omeškania určenej v §3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorá ku dňu 14.11.2012 bola vo výške 8,75 % ročne. Súd pri určení zo sporu, týkajúcej sa spotrebiteľskej zmluvy - vo veci účastníkov zmluvy o splátkovom úvere, vyslovil aj bez návrhu, že podmienka používaná v tejto zmluve týkajúca sa úroku z omeškania je podmienkou neprijateľnou, v dôsledku čoho nebolo žalobcovi priznané plnenie a bolo potrebné podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. aj bez návrhu výslovne uviesť takéto zmluvné podmienky vo výroku súdneho rozhodnutia. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. a žalobcovi priznal náhradu trov konania potrebných na účelne uplatňovanie práva proti žalovanému v plnej výške, nakoľko žalobca mal neúspech len v pomerne nepatrnej časti vo výške 181,47 eur oproti priznanej sume 17.460,99 eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie pôvodný žalobca zastúpený svojím zástupcom v časti, v ktorej bol návrh zamietnutý, tzn. v časti istiny 181,47 eur, úroku vo výške 7,55 % ročne zo sumy 181,47 eur od 14.11.2012 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 181,47 eur od 14.11.

2012 do zaplataenia, v časti určenia, že v zmluve o splátkovom úvere zo dňa 11.04.2005, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným je neprijateľná podmienka: V článku III bod 7 v znení: Dlžník je povinný v prípade omeškania so splácaním pohľadávky z úveru platiť úrok z omeškania vo výške určenej veriteľom zverejnením. Ako dôvod podania odvolania uviedol ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., že v napadnutých výrokoch vychádza rozhodnutie súdu prvého stupňa z nesprávneho právneho posúdenia. Výrok súdu v zamietajúcej časti, ako aj výrok súdu o určení, že zmluvná podmienka obsahuje v článku III bod 7 neprijateľnú podmienku o spôsobe určenia výšky úročenia dlhu úrokom z omeškania, kt. svojím odvolaním napáda žalobcu a kt. vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia súdom sú nesprávne a vydané v rozpore so zákonom. Súd nesprávne postupoval, keď na zmluvných vzťah, uzavretý medzi žalobcom a žalovaným aplikoval ust. § 52 až § 60 Občianskeho zákonníka, platné a účinné po 01.01.2008 ako aj ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, platné a účinné ku dňu uzavretia Zmluvy o úvere. Vo svojom rozhodnutí správne uviedol, že zmluvný vzťah, uzavretý medzi účastníkmi, nie je možné posúdiť ako spotrebiteľský, uzavretý v zmysle ust. § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a to vzhľadom na to, že podľa citovaného ust. nevzťahuje sa zákon č. 258/2001 Z. z. na úver poskytnutý na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že zmluvný vzťah uzavretý medzi žalobcom a žalovaným, bol uzavretý za účelom nadobudnutia (kúpy) nehnuteľnosti. Správne tiež bolo skonštatované, že zmluvný vzťah uzatvorený medzi žalobcom a žalovaným je treba posudzovať podľa ust. § 497, § 502 ods. 1, veta prvá a § 503 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka. Súd však pochybil, keď na uzavretý zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným, odo dňa jeho uzavretia, aplikoval ust. § 52 Občianskeho zákonníka, platné a účinné od 01.01.2008, ako aj ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nie je možné tieto ustanovenia aplikovať ako sa mylne súd domnieva a to ani s poukazom na ust. § 879j Občianskeho zákonníka. Ako spotrebiteľskú zmluvu predmetný zmluvný vzťah možno posudzovať iba v zmysle zák. č. 634/1992 Zb. platného a účinného do 30.06.2007, už vzhľadom na ust. § 23a ods. 1 citovaného zákona. Potom poukázal odvolateľ na ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase uzavretia Zmluvy o úvere ku dňu 11.04.2005, keď spotrebiteľskými zmluvami v tej dobe boli iba kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v 8. časti Občianskeho zákonníka a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami boli na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemôže individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy, a teda nie je Zmluva o úvere uzavretá podľa § 497 Obchodného zákonníka medzi žalobcom a žalovaným. Na uvedený zmluvný vzťah by bolo možné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách iba v prípade, ak by tento bol uzavretý po 01.01.2008, čo však nebol. Aj keby tomu tak bolo, tak na tento obchodno-právny vzťah, by bolo možné aplikovať iba ustanovenia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv ust. § 52 až § 60 a ostatné, napr. ust. § 517 ods. 2 nie, pretože zmluva o úvere je v zmysle ust. § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka absolútnym obchodom a podlieha právnej úprave obsiahnutej v 3. časti Obchodného zákonníka a obligatórne sa uplatní ako lex specialis Obchodný zákonník ku všeobecnej úprave obsiahnutej v Občianskom zákonníku. V tej súvislosti poukázal odvolateľ na dve rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 5 Obo 12/2010 z 29.11.2010 a 5 Cdo 120/2010, tak isto aj rozhodnutie Krajského súdu v Nitre 9Co/162/2012 ako aj rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach 3Cob/176/2011 a ešte aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR 4 Obo 115/99. Vzhľadom na dátum uzavretia zmluvy medzi účastníkmi tvrdí žalobca, že úročenie splatnej istiny pohľadávky zmluvne dohodnutým úrokom, ako aj úročenie zmluvne dohodnutým úrokom z omeškania, mohlo a aj bolo žalobcom realizované v súlade so zákonom, tzn. ust. § 502 ods. 1 a § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Aj z návrhu žalobcu vyplýva, že ku dňu 13.11.2012 žalobcom vyčíslená pohľadávka vo výške 17.642,16 eur, pozostávala z istiny 13.600,46 eur úrokov vo výške 1,990,83 eur, vyčíslených od 27.12.2010 do 13.11.2012 a úrokov z omeškania vo výške 2.050,87 eur vyčíslených od 27.12.2010 do 13.11.2012. Ku dňu začiatku vyčíslenia úrokov a úrokov z omeškania žalobcom k 27.12.2010 bola zákonná úprava úrokov a úrokov z omeškania podľa Obchodného zákonníka uvedením § 502 ods. 1 a § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že súd výšku úrokov a úrokov z omeškania od dátumu ich vyčíslenia žalobcom od 27.12.2010 nespochybnil. Bola dohodnutá v súlade s ust. § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka a výška dohodnutých úrokov z omeškania bola dohodnutá v nižšej výške ako výška úrokov z omeškania je upravená zákonom v ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. platných a účinných ku dňu 27.12.2010. Súd však spochybnil výšku úrokov z omeškania, údajne vyčíslených žalobcom v istine pohľadávky vyčíslenej ku dňu 13.11.2012. To, že uviedol, že z prehľadu transakcií na účte žalovaného mal za preukázané, že súčasťou istiny vo výške 13.600,46 eur je aj úrok z omeškania v celkovej výške 7.844,04 Sk, pričom z výpisu vyplýva, že žalobca tento úrok vypočítal pri úrokovej sadzbe 26,40 % ročne. Toto tvrdenie súdu nie je pravdivé a nemá oporu vo vykonanom

dokazovaní. Úroky z omeškania nie sú započítané žalobcom do istiny pohľadávky, takýto postup by nebol v súlade so zákonom. Je zrejme nielen z obsahu uzavretej zmluvy medzi účastníkmi, ale aj z prehľadu transakcií na účte žalovaného, ktorý bol súdu predložený. Poslednou úhradou, ako vyplýva z uvedených transakcií zaplatenej na účet žalovaného bol výťažok z dražby založenej nehnuteľnosti, ktorý bol na účet žalovaného pripísaný vo výške 12.955,15 eur dňa 27.12.2010. Táto úhrada bola žalobcom v zmysle článku III bod 7 Zmluvy o úvere a § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka, započítaná vo výške 2.882,46 eur na vyčíslené úroky z omeškania vo výške 44,60 eur na celé vyčíslené úroky a následne vo výške 10.028,09 eur na istinu, ktorá sa v dôsledku tohto započítania znížila zo sumy 23.628,55 eur na 13.600,46 eur. Žalovaný od 27.12.2010 nezaplatil žalobcovi žiadnu úhradu svojho dlhu, výška istiny sa už nemenila a táto až do dnešného dňa ostala vo výške 13.600,46 eur. Od 27.12.2010 sa pohľadávka žalobcu voči žalovanému navyšovala už iba o zmluvne dohodnuté úroky vo výške 7,55 % ročne z dlžnej sumy 13.600,46 eur a zmluvne dohodnuté úroky z omeškania vo výške 8 % ročne z dlžnej sumy 13.600,46 eur. Nie je preto zrejme žalobcovi a z prehľadu transakcií na účte žalovaného vôbec nevyplýva, ako súd dospel k záveru, že v žalobcom vyčíslenej istine 13.600,46 eur je vyčíslený aj úrok z omeškania vo výške 260,38 eur (7.844,20 Sk). Súd si pri študovaní jednotlivých transakcií na účte nevšimol, že v stĺpci označenom ako „zostatok“ nie je vyčíslovaný celkový zostatok pohľadávky, ale iba zostatok istiny, teda už vyčíslený úrok z omeškania ku koncu každého kalendárneho mesiaca, nenavyšuje sumu uvedenú v stĺpci zostatok. Úroky z omeškania, vyčíslované žalobcom vždy ku koncu každého kalendárneho mesiaca bankový systém vyčíslil jednou sumou iba ku dňu, ku ktorému žalobca zadá svoju pohľadávku na vyčíslenie celej istiny. To, že žalobcom vyčíslované úroky z omeškania nenavyšujú istinu uvedenú v stĺpci zostatok, preukazuje žalobca aj tým, že ku dňu 31.07.2010 sú v transakciách na účte vyčíslené úroky z omeškania vo výške 316,39 eur. Z dátumu pred touto transakciou, ako aj z dátumu po nej vyplýva, že suma uvedená na stĺpci zostatok sa vôbec nezmenila a táto ostala vo výške 23.628,55 eur. Je nepochybné, že žalobcom mesačne vyčíslované úroky z omeškania neboli v prehľade transakcií na účte žalovaného, ani v inom výstupe zo systému žalobcu, započítavané do istiny pohľadávky. Podľa žalobcu, aj keď úročil do 14.01.2009 i keď súd nesprávne uvádza 31.09.2009, resp. 31.08.2009 omeškanú istinu pohľadávky zmluvne dohodnutým úrokom z omeškania vo výške 26,40 % ročne, tento úrok bol dohodnutý v súlade so zákonom s § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, kt. bol platný a účinný ku dňu omeškania žalovaného. Už v podanom návrhu voči žalovanému žalobca si neuplatnil zaplatenie úrokov z omeškania z dlžnej sumy vo výške 26,40 p. a., ale iba vo výške 8 % p. a., a to zo sumy 13.600,46 eur od 27.12.2010 do zaplatenia. Úroky z omeškania vyčíslené do 26.12.2010 boli žalovaným postupne splácané, ich zvyšok vo výške 2.050,87 eur bol zaplatený dňom 27.12.2010 z výťažku realizovanej dražby založenej nehnuteľnosti. Je nepochybné, že súd nemal žiaden zákonný dôvod na zamietnutie návrhu žalobcu v časti uplatnenej istiny 181,47 eur, ako aj zamietnutie uplatneného úroku vo výške 7,55 % ročne zo sumy 181,47 eur od 14.11.2012 do zaplatenia úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 181,47 eur od 14.11.2012 do zaplatenia. Pokiaľ súd určoval to, že je neprijateľnou podmienkou v čl. III bod 7 v Zmluve o splátkovom úvere zo dňa 11.04.2005 časť: Dlžník je povinný v prípade omeškania so splácaním pohľadávky z úveru platiť úrok z omeškania vo výške určenej veriteľom zverejnením a svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 153 ods. 3 a 4 O.s.p., pretože nepriznal žalobcovi plnenie na základe tejto podmienky obsiahnutej v spotrebiteľskej zmluve. Žalobca tvrdí, že v tejto časti rozhodnutie súdu prvého stupňa je nepreskúmateľné, pretože súd nielenže neuviedol z akého dôvodu považuje ohľadom úročenia dlhu zmluvným úrokom z omeškania za neprijateľnú podmienku, ale toto svoje rozhodnutie vôbec ani v hmotnoprávne neodôvodnil. Súd zmluvne dohodnutú podmienku obsiahnutú v čl. III bod 7 vete prvej Zmluvy o úvere považoval za čiastočne dôvodnú a iba v časti úrokov z omeškania, presahujúcich výšku 8 % p. a., za neprijateľnú podmienku, avšak výrok rozsudku týkajúci sa tejto údajne neprijateľnej podmienky v tomto smere neupravil, ale v napadnutom výroku určil, že celá podmienka je neprijateľná. Vyplýva to z toho, že súd úrok z omeškania vo výške 7.844,20 Sk, ktorý mal byť údajne súčasťou žalobcom vykázananej istiny vo výške 13.600,46 eur znížil na 2.377,04 Sk (78,90 eur), ktorá suma zodpovedá 8 % úroku z omeškania, tzn. v tejto sume úrok z omeškania akceptoval, a vo zvyšnej časti 181,47 eur (5.467,16 eur), tzn. vo výške 18,40 % p. a. tento úrok z omeškania ako nedôvodný zamietol. Tak, ako je dohodnutá podmienka v čl. III bod 7 vo vete prvej vyplýva z dohody účastníkov, zo samotného textu zmluvného dojednanie vyplýva, že uvedené znenie neobsahuje žiadne zmluvné dojednanie, kt. by bolo v rozpore so zákonom. V zmluvných vzťahoch uzavretých po 01.01.2008 by to mohla byť napr. zmluvná podmienka, že dohodnutý úrok z omeškania je vo výške 26,40 eur, ale v zmysle uzavretej zmluvy si žalobca voči žalovanému uplatňoval z nezaplatenej istiny úrok z omeškania vo výške 26,40 % ročne, čo bolo v súlade s ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, platného a účinného do 14.01.2009. S účinnosťou od 15.01.2009 žalobca jednostranným vyhlásením vo všetkých uzavretých úverových vzťahoch v ktorých sa dlžník dostal do omeškania po

15.01.2009, znížil výšku úroku z omeškania na 8 % p. a., hoci v zmysle ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka si mohol uplatňovať úročenie vo výške 9 % p. a. Následne od 01.02.2013 zase vyhlásením vo všetkých uzavretých úverových vzťahoch sa dlžník dostal do omeškania po 01.02.2013 a vtedy znížil žalobca výšku úroku z omeškania na 5 % p. a., hoci v zmysle ust. § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka si môže uplatňovať úročenie vo výške 6 % ročne. Preto zmluvná podmienka, kt. je uzavretá v čl. III bod 7 prvej vety Zmluvy o splátkovom úvere z 11.04.2005 je zmluvnou podmienkou uzavretou v prospech žalovaného. Preto je výrok súdu prvého stupňa, keď určil túto zmluvnú podmienku za neprijateľnú nesprávny a vydaný v rozpore so zákonom. Odvolateľ žalobca navrhol, aby odvolací súd v rámci odvolacieho konania buď zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa a výroky zmenil tak, že podanému odvolaniu žalobcu vyhovie v celom rozsahu a zaviazá k plnej náhrade trov konania žalovaného, event., aby zrušil rozhodnutie v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. a podľa ods. 2 vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

K odvolaniu sa žalovaný nevyjadril.

Už z tohto odvolacieho konania došlo k zámene namiesto doterajšieho žalobcu (navrhovateľa) na základe zmluvy o postúpení pohľadávky č. 0976/2014/CE zo dňa 14.05.2014 na obchodnú spoločnosť WM Consulting & Communication, s.r.o., so sídlom Sad A. Kmeťa 24, Piešťany. Sú súhlasom tejto obchodnej spoločnosti bol podaný už návrh žalobcu a touto spoločnosťou na zámenu účastníka a odvolací súd svojím uznesením č. k. 23Co/429/2013-147 zo dňa 17.09.2014 pripustil zámenu účastníka na strane žalobcu.

Vyjadrenie k odvolaniu žalobcu (navrhovateľa) podané nebolo.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po tom, čo zistil, že odvolanie je podané včas a oprávnenou osobou (§ 201 a § 204 O.s.p.) prejednal vec obsahom a dôvodmi podaného odvolania podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p., pretože zistil, že z časti je rozhodnutie nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť, čím sa odníma účastníkovi možnosť konať pred súdom a v časti súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Medzi predchodcom žalobcu (navrhovateľa) a odporcom (žalovaným) bola uzatvorená zmluva o splátkovom úvere č. 0252524142 zo dňa 11.04.2005 na základe kt. poskytol pôvodný žalobca žalovanému ÚverPLUS na bývanie zabezpečený nehnuteľnosťou v celkovej výške 640.000 Sk s premenlivou výškou úrokovej sadzby, kt. v čase uzavretia zmluvného vzťahu do 31.12.2005 bola vo výške 5,70 % p. a. a od 01.01.2006 vo výške 6,70 % p. a. Žalovaný mal poskytnutý úver splácať v splátkach podľa dohody vo výške 4.448 Sk mesačne splatných vždy k 20. dňu kalendárneho mesiaca a prvá splátka bola dohodnutá k 20.05.2005. Splatnosť poslednej splátky bola ku dňu 20.05.2026. Pokiaľ sa jedná o úrok z omeškania ako vyplývalo zo zmluvy, v prípade omeškania je dlžník povinný splatiť úrok z omeškania vo výške určenej veriteľom zverejnením činný ku dňu, kedy sa dlžník dostane do omeškania so splácaním svojho dlhu. Vzhľadom k tomu, že sa riadne nesplácali zmluvne dohodnuté splátky poskytnutého úveru žalovaným, žalobca v súlade so zmluvou o úvere a všeobecnými obchodnými podmienkami potom listom 08.04.2010 žalovaného informoval o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Súčasne ho vyzval, aby celú splatnú pohľadávku vo výške 23.918,63 eur zaplatil do 16.04.2010. Predmetnú zásielku prevzal 12.04.2010, v určenej lehote však nezaplatil ani časť splatnej pohľadávky, preto si žalobca uplatňoval zaplatenie sumy 17.642,16 eur a 7,55 % ročný úrok zo sumy 13.600,46 eur od 14.11.2012 do zaplatenia a 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 13.600,46 eur od 14.11.2012 do zaplatenia. Správne súd skonštatoval, že zmluvný vzťah uzavretý medzi žalobcom a žalovaným je potrebné posudzovať podľa § 497, § 502 ods. 1 veta prvá a § 503 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka. Vzhľadom na uzatvorenie zmluvy 11.04.2005 nemožno na daný právny vzťah aplikovať ust. § 52 až § 60 Občianskeho zákonníka, ale možno posudzovať túto zmluvu ako spotrebiteľskú len v zmysle zákona 634/1992 Zb. platného a účinného do 30.06.2007. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na ust. § 23a ods. 1, keď spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, kt. charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. V

období uzatvorenia zmluvy, teda ku dňu 11.04.2005 bolo znenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka také, že spotrebiteľskými zmluvami sú iba kúpna zmluva, zmluva o dielo, alebo iné odplatné zmluvy upravené v 8. časti Občianskeho zákonníka a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami boli na jednej strane dodávateľ a druhej strane spotrebiteľ, kt. nemôže individuálne ovplyvniť dodávateľom vopred pripravený návrh na uzavretie zmluvy, teda nie aj zmluva o úvere uzatvorená účastníkmi v zmysle ust. § 497 Obchodného zákonníka. Vzhľadom na dátum uzatvorenia zmluvy je potrebné uviesť, že za tieto obchodno-záväzkové vzťahy v zmysle právnej úpravy sú považované aj ďalšie vzťahy bez zreteľa na povahu účastníkov, tzn. či na jednej strane vystupuje spotrebiteľ alebo nie, podliehanie právnej úpravy v 3. časti Obchodného zákonníka. Tie sú taxatívne vymedzené v ust. § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka a tieto právne vzťahy založené zmluvou o úvere v zmysle ust. § 497 Obchodného zákonníka preto zo zákona prezentujú kategóriu tzv. absolútnych obchodov. Použitie Obchodného zákonníka na tieto vzťahy účastníci nemôžu dohodou vylúčiť, vyplýva to z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR 5 Cdo 120/2010, 4 Obo 115/1999. Preto, ak súd posudzoval tento právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným podľa Občianskeho zákonníka nepostupoval správne. V tomto prípade sa jedná o právny vzťah vzniknutý v zmysle ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. V zmysle ust. § 261 ods. 2 písm. d) Obchodného zákonníka sa 3. časťou Obchodného zákonníka spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere podľa § 467. Prvostupňový súd práve v odôvodnení rozsudku v časti výšky úrokov z omeškania poukazoval na rozdielnosti ust. § 369 Obchodného zákonníka a § 517 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že Občiansky zákonník neumožňuje priznať vyššiu výšku úrokov z omeškania, než ako to vyplýva z ust. § 3 nariadenia vlády maximálne len do výšky dvojnásobku diskontnej sadzby určenej NBS. Právna úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku pre spotrebiteľa bola výhodnejšia a preto podľa výhodnejšej úpravy sa spotrebiteľ jej vzdať nemohol. V prejednávanej veci podľa právneho názoru súdu ide o jednoznačný spotrebiteľský občiansko-právny vzťah, kde na výšku úroku z omeškania platí kogentná právna úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku. Súd mal za to, že dohodnutá výška úroku z omeškania vo výške 26,40 % je jednoznačne v neprospech spotrebiteľa, keďže prevyšuje zákonnú úrokovú sadzbu podľa Občianskeho zákonníka. Súd potom vyčíslený úrok z omeškania vo výške 7.844,20 Sk, ktorý považoval za súčasť istiny vo výške 13.600,46 eur znížil na 2.377,04 Sk (78,90 eur) ako úrok vyčíslený pri úroku z omeškania vo výške 8 % ročne a preto v časti istiny 181,47 eur zamietol. Je to však nedôvodné zamietnutie vzhľadom už na zlú aplikáciu právnej normy. Súd zároveň zamietol aj návrh v časti úroku vo výške 7,55 % ročne z úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 181,47 eur od 14.11.2012 do zaplatenia, keď priznával žalobcovi len zo sumy istiny 13.418,99 eur, čo je 13.600,46 eur - 181,47 eur od 14.11.2012 do zaplatenia. Pre chybnú aplikáciu právneho predpisu však treba konštatovať, že súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a tým vlastne nedostatočne zistil skutkový stav. Odvolací súd poukazuje na vtedy platné a účinné ustanovenie Obchodného zákonníka ku dňu začiatku vyčíslenia úrokov a úrokov z omeškania k 27.12.2010 v § 502 ods. 1 a § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. V časti zdôvodnenia, že z prehľadu transakcii na účte žalovaného mal súd za preukázané, že súčasťou istiny vo výške 13.600,46 eur je aj úrok z omeškania v celkovej výške 260,38 eur (7.844,04 Sk) však toto nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Bola spochybnená výška úrokov z omeškania, údajne vyčíslených podľa súdu žalobcom v istine pohľadávky vyčíslených ku dňu 13.11.2012. Treba len prisvedčiť žalobcovi, že v odvolaní poukazuje na poslednú platbu na účte žalovaného, z prehľadu transakcií na účte vyplýva, že to bola úhrada žalobcom v zmysle čl. III bod 7 Zmluvy o úvere a § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka, keď bola započítaná vo výške 2.882,46 eur na celé vyčíslené úroky z omeškania vo výške 44,60 eur, následne 10.028,09 eur na istinu, kt. sa v dôsledku tohto započítania znížila zo sumy 23.628,55 eur na 13.600,46 eur. Tak isto žalobca poukázal na to, že od 27.12.2010 nezaplatil žalovaný žiadnu úhradu svojho dlhu žalobcovi a výška istiny sa už nemenila, stále zostala 13.600,46 eur. Od 27.12.2010 sa navyšovala potom už pohľadávka iba o úroky vo výške 7,55 % ročne z dlžnej sumy vo výške 13.600,46 eur a zmluvne dohodnuté úroky z omeškania 8 % ročne z dlžnej sumy 13.600,46 eur. Preto aj tvrdil žalobca, že žalobcom vyčísľované úroky z omeškania neboli v prehľade transakcií na účte žalovaného, ani v inom výstupe zo systému žalobcu, započítavané do istiny pohľadávky. Aj keby bolo toto úročenie do 14.01.2009 žalobcom omeškanej istiny pohľadávky zmluvne dohodnutým úrokom z omeškania vo výške 26,40 % ročne, tento úrok bol zmluvnými stranami dohodnutý v súlade so zákonom, tak ako odvolateľ poukazuje na ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka.

Odvolací súd konštatuje nesprávne právne posúdenie súdu prvého stupňa v tejto časti nároku žalobcu a v časti napadnutej odvolateľom (žalobcom) v časti zvyšku zamietnutia istiny vo výške 181,47 eur, úroku z

omeškania vo výške 7,55 % ročne zo sumy 181,47 eur od 14.11.2012 do zaplataenia a úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 181,47 eur od 14.11.2012 do zaplataenia.

Pokiaľ sa jedná o určenie, že je zmluvná podmienka obsiahnutá v článku III bod 7 veta prvá Zmluvy o splátkovom úvere č. 0252524142 zo dňa 11.04.2005 zmluvnou podmienkou neprijateľnou (dlžník je povinný v prípade omeškania so splácaním pohľadávky z úveru platiť úrok z omeškania vo výške určenej veriteľom Zverejnením), tak prvostupňový súd toto svoje rozhodnutie zdôvodnil tým, že dohodnutá výška úroku z omeškania z 26,40 % je jednoznačne v neprospech spotrebiteľa, keďže prevyšuje zákonnú úrokovú sadzbu podľa Občianskeho zákonníka, kt. v období od uzavretia zmluvy zo 14.01.2009 bola v rozmedzí od 6 % až 9,5 %, tzn., že zmluvná podmienka obsiahnutá v čl. III bod 7 Zmluvy o úvere týkajúceho sa výšky úroku z omeškania je neprijateľnou podmienkou a je neplatná.

Takéto odôvodnenie určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky je nedostatočné, nepreskúmateľné, pretože nie je uvedené z akého dôvodu sa považuje zmluvné dojednanie medzi žalobcom (pôvodným) a žalovaným ohľadom úročenia dlhu zmluvným úrokom z omeškania za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Tak isto nie je zdôvodnené toto rozhodnutie poukazom na správny právny predpis podľa hmotného práva. Prvostupňový súd vo svojom odôvodnení neuvádza ustanovenie, v zmysle ktorého považuje zmluvné dojednanie za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Rozhodnutie sa v tejto časti stáva teda nepreskúmateľným pre nezrozumiteľnosť, nedostatok dôvodov, čím sa účastníkom odníma možnosť konať pred súdom, čo je dôvodom zrušenia rozhodnutia súdu prvého stupňa podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.

Odvolačný súd preto v týchto častiach a v časti súvisiacej trov konania musel rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. h) a f) O.s.p. a podľa ods. 2 vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa je preto použiť na daný právny vzťah v častiach napadnutých odvolaním správny právny predpis vzhľadom na vyhodnotenie vzťahu ako absolútneho obchodu. Nemožnosť aplikovania ust. § 52 až § 60 Občianskeho zákonníka výšku úroku vo výške 7,55 % ročne ako aj 8 % ročne posudzovať v zmysle správnych právnych predpisov v časti uzatvorenia danej zmluvy o splátkovom úvere už s poukazom na predchádzajúci názor odvolacieho súdu s odkazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR.

V zmysle ust. § 224 ods. 3 O.s.p. zároveň rozhodne prvostupňový súd aj o trovách tohto odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom v počte hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.